

A Lélek diadala!

Lelkesedve élni a mindennapokat, amikor sokminden éppen a lelkesedés, a békés öröm ellen szól, bizony nem egyszer. Nagy kihívás a 21. század embere számára, hogy úgy élje meg mindennapjait, és úgy mutasson példát az életével, hogy életének minden rezdülése lelkesedést, békés örömet sugalljon, és valóban az is legyen.

Amikor egy embertársa életében ezt látjuk megvalósulni, sokszor az irigység érzését kell leküzdenie az embernek. Ilyenkor kell feltenni a kérdést: mi az, ami az életében megadja mindazt, amit én irigyelek?

Ahogy e kérdést kezdjük vizsgálni felismerhetjük azt a tényt, hogy embertársunk valamit tud és tesz, amit mi nem. Hogy ehhez a felismeréshez eljussunk, bizony szintén szembe kell néznünk önmagunkkal és el kell tudnunk fogadni hiányosságainkat. Amint ez megtörtént, máris egy nagyot léptünk az áhított állapot irányába.

A mindennapokat élve látjuk, tapasztaljuk, bizony kevés alkalom adatik arra, hogy töltekezzünk, lelkünk energiáit megújítsuk; hacsak nagyon oda nem figyelünk magunkra, életünkre.

Vallásos életünk, gyakorlatunk megadta és megmutatta mindazokat a lehetőségeket, melyeknek megélésével, gyakorlásával életünket valóban teljessé tehetjük. Ilyen az imádkozásnak minden alkalmi; a közös ünneplések, munkák is mind azt a célt szolgálják, hogy mi egyének és közösség erősödjünk, gyarapodjunk.

Az oszd meg és uralkodj elve minden korban működött, de csak annyira, amennyire az akkor élők érvényesülni engedték azt. E ténykedések a mában is jelen vannak, hol erősebben, hol gyengébben, aszerint, hogy egy-egy közösség mennyire erős, mennyire tudja, hogy mit akar, és mennyi áldozatot képes meghozni azért, hogy óhajtott célja megvalósuljon.

seink tudták mit akarnak: Templomot és iskolát! Mert mindkettő az életet, a gyarapodást szolgálja. Ők meghozták az áldozatot, hogy ezek legyenek, működjenek. A mi feledatunk ezeknek megtartása lenne, úgy hogy cselekedeteink, életünk ezekre támaszkodva tiszta, szinte erősebb legyen.

Mit szeretnénk megélni? Megosztottságot, kicsinyhit séget, álnokságot, igazságtalanságot, vagy érezni akarjuk az összefogásnak, a hitnek erejét és bátrakká válunk, mint amilyeneknek valójában lennünk kellene? Én abban bízom, hogy ez utóbbi az, amit szeretne minden kedves testvérem.

Nagypéntek eseménye a tanítványok életére is rányomta bélyegét. Ám a napok teltevel megerősödött bennük mindaz, amit Jézus nekik tanított, örökségül hagyott, és megmutatkozott annak a Léleknak az ereje, amelyet Jézus látott bennük, és amely arra indította őket, hogy Áldozócsütörtökön összegyűljenek. Sőt, hogy meglegyen a bátorságuk kiállni és pünkösdi ünnepén szólni. Volt-e amiért csüggedjenek, bátortalanokká váljanak, természetesen igen. Nekünk van-e, amiért csüggedjünk, bátortalanok legyünk? A válasz ismét igen.

Ugyanakkor hozzájuk hasonlóan mi is rendelkezünk mindazon képességekkel és lehetőségekkel, amelyekkel ők is rendelkeztek. Bennünk is ott van a pünkösdi lelkesedésnek csirája. Ám ezt a csírat nekünk kell nagyra növesztenünk, és ez a kihívás számunkra. Megmerünk-e felelni ennek, vállaljuk-e ami ezzel jár? Merünk-e a felszínre, a Nap fele törni, mint teszi tavasszal az avar alól kibúvó virág, vagy erőtlenségükkel gondolva magunkat maradunk az avar alatt és lassan mindenünk odavész. Szépségünk, értékünk elenyészik, hogy valóban legyen amiért bánkódnunk.

Az élet dolgai egyszerűek, mi mégis nagyon bonyolulttá tudjuk tenni azokat. A tavasz megújulása, Pünkösdi ünnepének érkezése irányítsa tekintetünket, érzéseinket abba az irányba, amely lehet séget teremt számunkra, hogy megéljük a Lélek diadálát életünknek minden napján.

Lehet ség!

Az adónk 2%-át döntésünk szerint egy civil szervezetnek, intézménynek adhatjuk.

Ez egy kiváló lehet ség arra, hogy Egyházunkat, szervezeteinket támogassuk. Tisztelettel kérem minden testvéremet, hogy erre a korántsem jelentéktelen részletre figyeljenek oda és éljenek az adó támogatással alakításával.

A támogatható egyházi intézmények listája megtalálható a Hirdetés, a Lelkészi Hivatalban ill. az Unitárius Egyház honlapján (www.unitarius.com).

Amennyiben a Homoródszentmártoni Unitárius Egyházközséget kívánja támogatni, adataink:

PAROHIA UNITARIANA MARTINIS

adószám/cod identificare fiscala:
9248140

bankszámla szám / cod IBAN:
RO37 RNCB 0156 0163 3115 0001

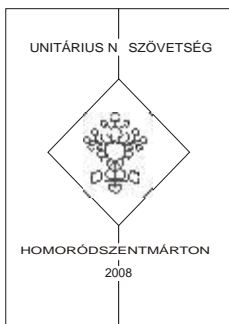
Támogatását köszönjük!

Zászlók!

A korábbi lap-számunkban az egyházközségi zászló készültét jeleztem. Mára az elkészült és megtekinthet a templomban. Avatására a nyáron kerül sor, amikor Egyházunk 440. éves fennállását ünnepeljük. A zászlót Peteresen Dávid Tünde tervezte, Cseke Elza és Asztalos Magda n tersvéreink varrták.

A N egyleti esték keretébe, készülő a Kőri N szövetségi Találkozóra jött az ötlet, hogy jó lenne egy zászló a N szövetségnek is.

Így készült el a N szövetségünk zászlaja Bancsi-Rigó István tervei alapján Cseke Elza és Asztalos Magda közreműködésével. A zászló kék és zöld színű, közepén

a N szövetségünk jelképével, a szívben a virágmotívummal, amely jelképezi a közösséget, melynek részesei és amelyben élnek az egyének.

A N szövetségi zászlót az április 12-én, egyházközségünkben tartott Kőri Találkozó alkalmával helyeztük el a templomban. Ezúton is köszönöm

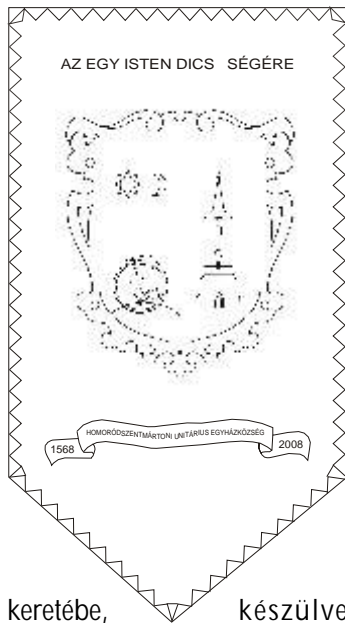
minden asszonytestvérünknek a hozzájárulását a Találkozó megszervezéséhez, amely, mondhatom egy jól sikerült rendezvény volt. Köszönöm ugyanakkor az ifjak segítségét is.

IMÁDSÁG

Gondvisel Istenünk!

Veled töltve napjaink, érezzük jó Atyánk, bár megpróbál betegség, kétségbeejt a gyász, nem vagyunk egyedül. Rád számíthatunk. Oly jó tudni, hogy te velünk vagy, bátorítás, biztats. Hála néked mindenért.

A földbe hullott mag esre vágyik, hogy szárba szökkenhessen. Mi, a Veled való együttélésre áhítózunk. Sokszor túl zajos a csend és túlon túl néma a beszéd. A Te közelségedben széppé nemesedik minden gondolat és jó érezni, hogy nálad békét lel az ember. Adj békét és vigasztalást mindannyiunknak, hogy egymásnak öröme és a Te dics ségedre élhessünk. Ámen

Ingatlan

Az elvett épületeket visszaszolgáltató állami hatóság visszaadta az Egyházközség elvett ingatlanjait: a volt kántori lakot, jelenleg Óvoda, és az Unitárius Iskola épületét, jelenleg kicsi-iskola.

A törvény értelmében az Egyházközségnek joga van bérleti díjat kérni, amit a keblitanács határozata alapján meg is tettünk. A bérlő a Román Viktor Általános Iskola, a finanszírozó pedig a községi Tanács.

A finanszírozó döntése az, hogy a 2008 január 1. - június 30. id szakra 7500 lej bérleti díjat fizetnek, és ezt követően kiköltöznek az épületekből.

E kérdésről beszéltünk a keblitanács gyűlésén is és sajnálattal vettük tudomásul a döntést.

E helyen is tudomásukra szeretném hozni, hogy hozzáállásunk mindvégig az volt, hogy nem szándékunk egyik intézményt sem kitenni az épületekből.

San José-i támogatás, mint lehetőség

Testvérgyülekezetünk néhány tagja a tavalyi látogatást követően kifejezte azon szándékát, hogy egyházközségünk középiskolás diákjai számára kívánnak támogatást nyújtani a tanulmányok során. Első körben hat diák támogatásáról volt szó, később a támogatók szaporodásával ez a szám tízre növekedett.

Kérésük gyülekezetünk irányába az volt, hogy állítsuk össze a támogatandó diákok névsorát. Tekintettel arra, hogy több diákunk van, mint amennyit támogatni tudnának, a keblitanács összeállított egy kritérium-rendszert, mely alapján kiválasztotta az ebben a tanulmányi évben támogatandó diákokat.

Ez minden diák számára egy lehetőség a továbbiakban is. A kritériumok nem rendkívüliek, csupán a diák és családja egyházközségi élethez való hozzáállását vizsgálja.

A mennyiben egy diák szeretne ebben a támogatásban részesülni, akkor ez év során lehetősége van pótolni az esetleg elmulasztottakat, és ezáltal a következő tanévre vonatkozóan érdemessé válni a támogatásra.

A testvérgyülekezetünk tagjai részéről ez egy nagyszerű felajánlás, bízom abban, hogy gyülekezetünk részéről megfelelő lesz a hozzáállás és nem a szándékkal ellenkező hatást fogja elérni.

Események

2008. május 11-13. - Pünkösd

2008. június 5. - de. 11 óra, Esperesi Vizsgálószék

2008. június 29. - Konfirmáció

2008. július 5. - Egyházköri Közgyűlés - Székelyudvarhely